

ere opnaaede ved disse Kolonier i Jylland, og udtaler, at det sikkert er et Led i den moderne Straffuldbyrdelse, som man bør anvende i højere Grad end hidtil, tillægger jeg disse Udtalelser megen Betydning.

Det, som for mig her spiller en meget betydelig, afgørende Rolle, er, at disse Kolonier dels ere blevne til ved det private Initiativ og dels ere ledede af Folk, hentedede lige ud fra den almindelige, jævne Befolkning, som ikke have gennemgaaet nogen Eksamen, og som ikke vilde være blevne kaldede til at lede nogen som helst Strafanstalt eller noget Fængsel, men som alligevel have vist sig at være dygtige og kyndige nok til at have Opsigt med og lede disse Kolonier saaledes, at de kunne opvise gode Resultater. Det, synes jeg, tyder paa, at Fangematerialet slet ikke er saa daarligt, at der dog ogsaa er Krummer i en stor Del af disse Folk, og at man kan bringe det endda meget vidt med adskillige af dem, naar de komme under en Behandling, som er modsat den, som nu i et halvt Aarhundrede, og man kan for Resten sige i en endnu længere Aarrække, har været anvendt i vore Fængsler. Behandlingen af vore Fanger nu til Dags er naturligvis forskellig fra, hvad den var i gamle Dage, men alligevel er det stadig Kasereringsprincippet, der følges. De ere udelukkede fra at være i fri Luft og være beskæftigede med Friluftsarbejde, udelukkede fra at komme i Forbindelse med Jordarbejdet, som er det bærende i hele vor Fængselsmetode.

Naar nu Mænd som dels Fængselspræsten, dels praktiske Mænd, deriblandt de Folk, der have staaet i Ledelsen og have været medvirkende til, at disse Kolonier ere blevne rejste, sige, at de have gode Resultater at opvise, skulde man saa ikke, siger jeg, forinden man skrider til at bygge et stort, nyt og kostbart Fængsel, overveje, om ikke alligevel det var Vejen, vi skulde frem. Min Opfattelse efter de Erfaringer, jeg har gjort, er, at der intet er, der har mere opdragende Indvirkning paa den almindelige Bestand af Fanger end dette, at de komme til at arbejde i det fri, komme til at beskæftige sig med Arbejde, som de se bære Frugt, og Landbrugsarbejdet har netop som Følge heraf efter min Opfattelse en fundamental opdragende Karakter. Naar Talen er om at beskæftige Børn, der rives bort fra København i en Alder af f. Eks. 9—10 Aar og anbringes ude paa Landet, ved Landbrug, bliver Forholdet et helt andet end her, hvor der er Tale

om voksne Personer. Jeg kan ikke stærkt nok fremhæve, at det er i højeste Grad beklageligt, at vi paa et Tidspunkt, hvor man rundt om i hele Europa i den kriminalistiske Verden og i de Kredse, der have Indfyldelse paa Lovgivningen vedrørende Behandlingen af Straffanger, er inde paa nye Veje, faar dette Forslag saa sent frem, at det har været umuligt at komme til Klarhed over, hvorledes vi i det hele taget staa i det. Jeg synes, at det er meget beklageligt, at Medlemmerne af det nedsatte Udvalg ikke have haft Lejlighed til at se paa nogle af vore Kolonier, men kun paa Straffanstalterne paa Christianshavn, Vridsløselille og Vestre Fængsel. Dertil har Tiden ikke været. Arbejdet har jo navnlig i den sidste Del af Rigsdagssamlingen været saa effektivt, at der heller ikke for de enkelte Medlemmer har været Tid til at gøre sig bekendt med disse Forhold. Det Kendskab, man skulde erhverve sig, maatte man erhverve sig i Flok og Følge, det er indlysende, at de Oplysninger, som man kunde ønske at faa ud over dem, man kunde erhverve sig ved Selvsyn, kan det enkelte Medlem ikke faa, men dem vil Udvalget kunne erhverve sig.

Mine Betragtninger vedrørende disse Kolonier falde paa det nøjeste sammen med dem, jeg kunde anstille, hvor Talen er om Kølseng Mergelleje. Jeg skal selvfølgelig ikke afdisputere, at Inspektøren ved Horsens Tugthus har Ret — han er jo her den sagkyndige —, naar han siger, at der ikke i Horsens Tugthus for Øjeblikket er saa mange egnede Personer, at han tør indlade sig paa at anbringe indtil 60 ved Kølseng. Han mener ikke, at der er et Fangemateriale paa 60, som taaler denne Frihed og kan beskæftiges der. Forholdene ved Kølseng Mergelleje er heller ikke saadanne, at man kan vente, at der der kan ydes den fornødne Vejledning. Men med al Respekt for den Sagkyndighed, som Inspektør Goos ved Horsens Tugthus er i Besiddelse af, vilde det dog have haft stor Betydning, om vi havde haft Lejlighed til selv at se og blive bekendt med disse Forhold. Det er muligt, at Udvalget, hvori alle Rigsdagens Grupper ere repræsenterede, ved at komme paa Aastedet kunde faa en saadan Interesse for den videre Udvikling af disse Forhold, at man, hvad det økonomiske angaar, ikke vilde være betænkelig ved at yde det, fordi de Midler, der skulde stilles til Raadighed for en Udvidelse og Forbedring af Forholdene der, navnlig hvad Bygninger angaar, alligevel ikke vilde blive saa store,